

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เอกสารและบุคคลอันเป็นแนวทางการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษแบบค่ายกิจกรรม และนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการพัฒนาสร้างรูปแบบการฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษแบบค่ายกิจกรรม ทั้งนี้เพื่อครูสอนภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 1-2 เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความวิชาการ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1-2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6)
2. การจัดค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ
3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1-2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6)

วิสัยทัศน์ของการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 1) โดยมีกรอบคุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1-2 ตามตารางที่ 2.1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 กรอบคุณภาพผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ช่วงชั้นที่ 1-2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6)

สาระ	กรอบคุณภาพผู้เรียนช่วงชั้นที่ 1	กรอบคุณภาพผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร	เข้าใจและใช้ทักษะทางภาษา แลกเปลี่ยน และนำเสนอข้อมูล ข่าวสารโดยใช้คำศัพท์ 300-450 คำ ประโยคคำเดียว และประโยคเดียว	เข้าใจและใช้ทักษะทางภาษา แลกเปลี่ยน และนำเสนอข้อมูล ข่าวสารโดยใช้คำศัพท์ 1,050 - 1,200 คำ ประโยคเดียว ประโยคผสม ข้อความที่เป็น ความเรียง ข้อความที่ไม่เป็น ความเรียง และบทสนทนา
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วัฒนธรรมทางภาษา และชีวิต ความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วัฒนธรรมทางภาษา และชีวิต ความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น	ใช้ภาษาเสนอข้อมูลความรู้ในสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ ในหัวข้อเรื่อง ที่เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล	ใช้ภาษาเสนอข้อมูลความรู้ในสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ ในหัวข้อเรื่อง ที่เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ
สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก	ใช้ภาษาภายในห้องเรียนและใน โรงเรียนในการแสวงหาความรู้และ ความเพลิดเพลิน	ใช้ภาษาภายในห้องเรียนและใน โรงเรียนในการแสวงหาความรู้และ ความเพลิดเพลิน

ที่มา : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : หน้า 6 และหน้า 10.

อย่างไรก็ดีโครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดตามระดับ
ความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ โดย
แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 หน้า 2)

1. ช่วงชั้น ป. 1-3	ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
2. ช่วงชั้น ป. 4-6	ระดับต้น (Beginner Level)
3. ช่วงชั้น ม. 1-3	ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
4. ช่วงชั้น ม. 4-6	ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

1.2 กลุ่มสาระและมาตรฐานการเรียนรู้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศประกอบด้วย

- 1.2.1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 1.2.2 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม
- 1.2.3 สาระที่ 3 ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
- 1.2.4 สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนโลก

1.3 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของแต่ละช่วงชั้นได้ตามตารางดังนี้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: 7-19)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	
ป. 1-3	ป. 4-6
1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้องภาษาท่าทาง และประโยคง่าย ๆ ในสถานการณ์ใกล้ตัว	1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้องภาษาท่าทาง และคำแนะนำในสังคมรอบตัว
2. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง	2. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และข้อความง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง
3. เข้าใจคำ กลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ง่าย ๆ	3. เข้าใจประโยค ข้อความสั้น ๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ หรือถ่ายโอนข้อมูลจากภาพหรือสัญลักษณ์เป็นประโยคหรือข้อความสั้น ๆ
4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น ๆ หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ	4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่า หรือนิทาน

มาตรฐาน ด 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	
ป. 1-3	ป. 4-6
1. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อ นวัตกรรมง่าย ๆ	1. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อ นวัตกรรมง่าย ๆ และสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสถานศึกษา
2. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อแสดงความต้องการของตน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีง่าย ๆ ที่มีอยู่ในสถานศึกษา	2. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อแสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในและนอกสถานศึกษา
3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ	3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และสร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ
4. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตน โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งรู้วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล	4. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตน และบอกเหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งเลือกวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น
และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	
ป. 1-3	ป. 4-6
1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งใกล้ตัวทั่วไป ด้วยท่าทาง ภาพคำ และข้อความสั้น ๆ	1. ให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง และสิ่งแวดล้อม และสังคมใกล้ตัวด้วยข้อความสั้น ๆ
2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ในกิจวัตรประจำวัน	2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อข้อมูลข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้อง	3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวอย่างมีวิจารณญาณ
4. นำเสนอกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัยตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน	4. นำเสนอบทเพลง หรือบทกวีที่เป็นที่รู้จักหรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	
ป. 1-3	ป. 4-6
1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำสำนวนง่าย ๆ ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำสำนวน ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาลงานฉลอง ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	2. รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาลงานฉลอง ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

มาตรฐาน ด 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	
ป. 1-3	ป. 4-6
1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องเสียงสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ	1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องเสียงสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้ได้ถูกต้อง
2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย	2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสม
3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ และความบันเทิง	3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ และความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม
4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม	4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ด 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	
ป. 1-3	ป. 4-6
1. เข้าใจคำและกลุ่มคำภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	1. เข้าใจคำและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
2. ถ่ายทอดความหมายของคำ และกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ	2. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	
ป. 1-3	ป. 4-6
1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา	1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา ด้วยวิธีการและรูปแบบง่าย ๆ
	2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารกับบุคคลภายในสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	
ป. 1-3	ป. 4-6
1. ใช้ภาษาต่างประเทศง่าย ๆ เพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในท้องถิ่นของตน	1. ใช้ภาษาต่างประเทศง่าย ๆ เพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง
	2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม

2. การจัดค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ

การค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษนับเป็นกิจกรรมที่นิยมจัดกันอย่างแพร่หลายทั้งนี้ เพราะเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เพิ่มประสบการณ์ใหม่ๆ การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ การเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนสู่ภายนอกสถานที่ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษด้วย

ความหมายค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ

ค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ปริญดา ยะวงศา (2546, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ หมายถึง ค่ายที่มีการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา ด้วยการฝึกฝนให้มีประสบการณ์ทางภาษาโดยการทำกิจกรรมทางภาษาและเกมต่าง ๆ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายและสนุกสนานนอกห้องเรียน

จารุวรรณ มาคิน (2550: สัมภาษณ์) ได้กล่าวถึง ค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ หมายถึง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน โดยเฉพาะเกมทางภาษา ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานไม่ได้เน้นความรู้ทางวิชาการ โดยเฉพาะถ้ามีวิทยากรชาวต่างประเทศ จะเป็นประสบการณ์ตรงที่นักเรียนจะได้รับ

สุชิตา สาदारม (2550: สัมภาษณ์) ได้ให้ทัศนะของค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในรูปแบบค่ายโดยจัดกิจกรรมเสริมทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ ในรูปแบบกิจกรรมที่ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมได้ปฏิบัติจริง หรือได้รับประสบการณ์ตรง โดยกิจกรรมที่จัดต้องผสมผสานกับความสนุกสนาน อาจจัดให้ผู้เข้าค่ายได้รับประสบการณ์ตรงกับเจ้าของภาษา เพื่อเน้นการสื่อสารการใช้ภาษาอังกฤษ และจัดกิจกรรมนอกสถานที่

นอกจากนี้ นันทกา แสนคำภา (2551, หน้า 22) กล่าวถึง กิจกรรมในค่ายเป็น กิจกรรมฝึกการอยู่ร่วมกัน มีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์ ทั้งในกิจกรรมของค่ายและกิจกรรมในชีวิตประจำวันเป็นการฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนเป็นการฝึกความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบต่อตนเองและหมู่คณะ เพราะกิจกรรมที่ปฏิบัติต้องปฏิบัติอยู่ในขอบเขตของระเบียบกฎเกณฑ์เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

สรุปได้ว่าค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ หมายถึง การสร้างกิจกรรมทางภาษาอังกฤษนอกสถานที่ เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในลักษณะการผสมผสานระหว่างความรู้ทางวิชาการ และความสนุกสนานเพลิดเพลินควบคู่กันไป รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ สถานการณ์จริง โดยมีวิทยากรประจำค่ายที่มีความรู้และประสบการณ์ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

จุดมุ่งหมายของการจัดค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมายของค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ ปริญดา ยะวงศา (2546, หน้า 33) ได้ให้จุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง
2. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในบรรยากาศการเรียน นอกห้องเรียน โดยใช้กิจกรรมและเกมทางภาษาที่ทำให้เกิดการเรียนอย่างไม่รู้ตัว
3. เพื่อฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น
4. เพื่อเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียน ได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารตามระดับภาษาที่เรียน
5. เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกของค่ายได้พัฒนาความรู้ ความชำนาญโดยเน้น ความสนุกสนาน เพลิดเพลินในการใช้ภาษา ในรูปแบบกิจกรรมทางภาษาและเกมต่างๆ

ส่วน กุศยา แสงเดช (2548, หน้า 193) ได้ให้ความเห็นไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ
2. เพื่อฝึกการใช้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานตามสถานการณ์ต่างๆ
3. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิดและกล้าแสดงออก
4. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ในทัศนะของสุทธิดา สาดารม (2550: สัมภาษณ์) กล่าวไว้สรุปได้ว่า ค่ายกิจกรรม ภาษาอังกฤษควรเน้นทักษะเพื่อการสื่อสาร โดยให้ผู้เข้าร่วมได้ฝึกปฏิบัติจริงๆ และกิจกรรม ควรมีลักษณะที่สนุกสนานเพื่อเป็นการกระตุ้น ไม่สร้างความเครียด การทำงานกันเป็นหมู่คณะ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเป็นการสร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เข้าร่วมอบรมด้วย

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของการจัดค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ คือ การเพิ่มพูนทักษะ ทางภาษา และประสบการณ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษภายนอกสถานที่ให้กับผู้เข้าร่วม กิจกรรมนั้นจะเน้นความรู้ ฝึกปฏิบัติเพื่อเน้นทักษะที่มีลักษณะร่วมกันในการปฏิบัติ และสร้าง เจตคติที่ดีกับภาษาอังกฤษด้วยการเน้นกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อมกัน

ประเภทของค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ

ปริญดา ยะวงศา (2546, หน้า 37) ได้แยกประเภทของค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมเน้นผู้เรียนได้พัฒนาและเพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ตามความสามารถของตนทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใกล้เคียง กับสถานการณ์จริง อันจะทำให้เกิดการนำภาษาจากชั้นเรียนไปใช้ในชีวิตจริง
2. กิจกรรมด้านสนันทนาการ เช่น กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรมอื่นๆ และช่วยลดความกังวล ความเครียด และความตื่นเต้นของผู้เรียน ก่อนจะทำกิจกรรมด้านวิชาการที่ยากขึ้นไป

สุทธิดา สาดารม (2550: สัมภาษณ์) กล่าวถึงประเภทของค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษมี 2 ลักษณะ คือ

1. ค่ายกิจกรรมเชิงวิชาการ ซึ่งเน้นการจัดกิจกรรมในเชิงวิชาการอย่างเข้มข้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน อาทิ การจัดค่ายเพื่ออบรมอย่างเข้มข้น (Intensive Camp) ในการทดสอบวัดระดับทางภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2. ค่ายภาษาอังกฤษเชิงพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นการจัดกิจกรรมในรูปแบบการสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษ เช่น เพลง เกม ภาพยนตร์ ข้อมูลและข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต

ลักษณะค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ

โดยทั่วไปลักษณะค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษต้องการเน้นผู้เข้าร่วมได้รับการพัฒนา และเพิ่มพูนประสบการณ์ในการใช้ภาษาตามความสามารถทั้ง 4 ทักษะ กิจกรรมส่วนใหญ่ให้เข้ากับสถานการณ์จริง มีความสนุกสนาน การทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ อันจะส่งผลให้ผู้เข้าร่วมนำภาษาอังกฤษที่ได้จากค่ายกิจกรรมไปใช้ได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ สุจิตา สาदारม (2550: สัมภาษณ์) ได้กล่าวถึง ลักษณะค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า

1. กิจกรรมควรให้ผู้เข้าร่วมสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง หรือกลุ่มย่อย และมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ

2. กิจกรรมควรสร้างความสนุกสนาน ทำทลายความสามารถของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

3. กิจกรรมควรเน้นนันทนาการ โดยการนำเกม เพลง หรือกิจกรรมกลางแจ้งมาประกอบใช้

4. กิจกรรมควรสอดแทรกวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ในส่วน กุศยา แสงเดช (2548, หน้า 193) ได้ให้ความเห็นลักษณะค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษไว้ว่า

1. เป็นกิจกรรมกลุ่มโดยกำหนดระยะเวลาสั้นๆ 1 วัน หรือมากกว่านี้ ขึ้นอยู่กับความสามารถของสถานศึกษา

2. เป็นกิจกรรมที่จัดได้ทั้งในและนอกโรงเรียน

ประโยชน์ค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ

ค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษมีประโยชน์สามารถพัฒนาผู้เข้าร่วมให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ต่อภาษาอังกฤษ ซึ่ง สุจิตา สาदारม (2550: สัมภาษณ์) กล่าวไว้ดังนี้

1. ฝึกทักษะภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาโดยตรง หรือวิทยากรที่มีประสบการณ์

2. ฝึกทักษะภาษาอังกฤษตามสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน

3. มีเจตคติที่ดี และสร้างความมั่นใจการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4. มีโอกาสการทำงานเป็นกลุ่มย่อย หรือกลุ่มใหญ่
5. มีโอกาสพบปะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จากสมาชิกในกลุ่มที่มาจากสถานที่ต่าง ๆ กัน
6. ได้รับความสนุกสนาน
7. ฝึกความรับผิดชอบในการทำงาน หรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning)

ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning) มีเทคนิคหลายรูปแบบที่มีความแตกต่างกันซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระต่างๆ ด้วยตนเอง ด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่างๆ เช่น การสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหา (ทิสนา เขมมณี, 2546, หน้า 65) อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะรูปแบบของ Robert Slavin และคณะ จากมหาวิทยาลัย Johnson Hopkins พอสรุปได้ ดังนี้

3.1 Student Teams – Achievement Division (STAD) หรือกลุ่มผลสัมฤทธิ์ใช้การสอนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนอื่นๆ หรือหลังจากที่ได้สอนผู้เรียนทั้งชั้นไปแล้วเพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าศึกษาร่วมกันเองภายในกลุ่ม สามารถใช้ได้กับทุกวิชาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดเข้าใจในข้อเท็จจริง ค้นหาสิ่งที่มีคำตอบแน่นอนชัดเจน

ข้อดี (สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ, 2545, หน้า 175)

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนการเป็นผู้นำ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึก และเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง
5. ผู้เรียนมีความตื่นเต้น สนุกสนานกับการเรียนรู้

ข้อจำกัด

1. ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่และความรับผิดชอบจะส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ
2. เป็นวิธีการผู้สอนต้องเตรียมการ ดูแลเอาใจใส่ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดจึงจำได้ผลดี
3. ผู้สอนมีภาระงานมากขึ้น

3.2 Team Games Tournaments (TGT) หรือกลุ่มร่วมมือแข่งขัน รูปแบบนี้ คล้ายกับ STAD ยกเว้นแต่ละคะแนนสอบ TGT ใช้คะแนนที่ตัวแทนแต่ละกลุ่มแข่งขันกับ กลุ่มอื่นๆ การแข่งขันรูปแบบนี้ จัดนักเรียนที่มีระดับความสามารถเท่ากัน ทีมต่างๆแข่งขันกัน จากนั้นกลุ่มจะหยิบการ์ดหมายเลข ผู้เรียนแต่ละคนจะตอบคำถามตามบัตรที่ได้และคะแนนของกลุ่มจะได้จากคะแนนของแต่ละคะแนนมารวมกัน วิธีนี้ใช้หลังจากที่อาจารย์ได้สอนเรื่องในเรื่องหนึ่งเสร็จเรียบร้อยแล้วใช้ได้กับทุกวิชา เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ โดยใช้บรรยายการแข่งขัน เพื่อเพิ่มความสนใจ ความสนุกสนาน สามารถใช้ร่วมกับการเรียนรู้แบบอื่นๆ ได้

ข้อดี (สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ, 2545, หน้า 168)

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันให้ได้เรียนรู้ร่วมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนหน้าที่การเป็นผู้นำ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปะระเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง
5. ผู้เรียนมีความตื่นเต้น สนุกสนานกับการเรียนรู้

ข้อจำกัด

1. ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่และความรับผิดชอบจะส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ
2. เป็นวิธีการผู้สอนต้องเตรียมการ ดูแลเอาใจใส่ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดจึงจำได้ผลดี
3. ผู้สอนมีภาระงานมากขึ้น

3.3 Team Assisted Instruction (TAI) หรือกลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน ระดับความรู้ต่างกัน ใช้สำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ 3 – 6 ผู้สอนเรียกผู้เรียนที่มีความรู้ระดับเดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอนเอง ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาที่สอนแตกต่างกัน ผู้เรียนกลับไปยังกลุ่มของคนและต่างคนต่างทำงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทุกคนสอบข้อสอบโดยไม่มีการช่วยเหลือกันมีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม มีการนำไปใช้ในการสอนคณิตศาสตร์โดยการเรียนรู้มีจุดประสงค์เน้นการสอนการพัฒนาทักษะฝึกปฏิบัติ ในการเลือกหัวเรื่องควรย่อยออกมาเป็นหัวเรื่องเล็กๆที่ไม่ซับซ้อนมากนัก ไม่ยากเกินไป

ข้อดี (เสาวลักษณ์ พุ่มสำเภา, 2550, หน้า 41)

1. จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและกระตุ้นในการเรียนตามความสามารถ
2. สามารถนำมาแก้ปัญหของเด็กที่เรียนอ่อนได้
3. สนองความและความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี

4. ส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดความช่วยเหลือกันในกลุ่มของผู้เรียน
5. ช่วยให้เกิดการยอมรับของเด็กเก่งและเด็กอ่อน
6. ปลุกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม

ข้อจำกัด

1. ถ้าผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันไม่ยอมรับซึ่งกันและกันจะทำให้เกิดปัญหาได้
2. ทำให้ครูมีภาระที่ต้องคอยดูแลและควบคุมให้กิจกรรมราบรื่น

3.4 Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) ใช้สำหรับวิธีอ่านเขียนและทักษะอื่นๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่ม 4 คนมีพื้นฐานความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คน ก็เท่ากัน แต่ต่างระดับความรู้กับ 2 คนแรก ผู้สอนจะเรียกคู่ที่มีความรู้เท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอน แล้วให้กลับเข้ากลุ่ม เรียกคู่ถัดไปจากทุกกลุ่มมาสอน คณะของกลุ่มนำพิจารณาจากคะแนนของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะสัมพันธ์ทั้งการพูด อ่าน เขียน ไปพร้อมๆ กัน ไม่เน้นการสอนเป็นกลุ่มใหญ่ ทักษะทางภาษาถือเป็นเครื่องมือการเรียนรู้สำหรับทุกวิชาอยู่แล้ว มิใช่แต่เฉพาะในการเรียนวิชาภาษาไทยเท่านั้น ในขณะที่ผู้เรียน เรียนคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือสังคมศึกษา ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะทางภาษาเช่นกัน

3.5 Jigsaw รูปแบบนี้มีการแบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อย่อยมีสมาชิกในกลุ่ม 4-5 คน ผู้เรียนทุกคนเรียนบทเรียนเดียวกัน สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มให้ความสนใจในหัวข้อย่อยในบทเรียนต่างกัน ใครที่สนใจในหัวข้อเดียวกันไปประชุมกันค้นคว้าและอภิปราย แล้วกลับมาที่กลุ่มเดิมของตนสอนเพื่อนในเรื่องที่ตนไปประชุมกับสมาชิกของแต่ละกลุ่มอื่นๆ มา ผลการสอบของแต่ละคนเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนรวมได้ดีกว่าครั้งก่อนได้รับรางวัล

ข้อดี (สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ, 2545, หน้า 181)

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่ รับผิดชอบต่อดังเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง

ข้อจำกัด

1. ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่และความรับผิดชอบจะส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ
2. เป็นวิธีการที่ผู้สอนจะต้องใช้เวลาในการเตรียมการและต้องดูแล ช่วยเหลือ เอาใจใส่ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด

จากการศึกษารูปแบบหรือเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมียุทธวิธีหลายรูปแบบ และแต่ละรูปแบบก็มีขั้นตอนการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็น การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีผลต่อผู้เรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจมากขึ้น ทำให้สมาชิกของ กลุ่มเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความเชื่อมั่นใน การตัดสินใจของตนเอง และเพื่อยอมรับมีการจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับงานมีความรับผิดชอบ ชอบในตนเองสูง มีทักษะทางสังคม

ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถทำให้เกิดความร่วมมือในกลุ่มเพื่อร่วมกันทำงาน ให้เกิดความสามัคคีในกลุ่ม ต่างฝ่ายต่างช่วยเหลือกัน ฝึกให้สมาชิกในกลุ่มกล้าคิด กล้า แสดงออก เพื่อให้งานหรือกิจกรรมนั้นๆ บรรลุส่งไปได้อย่างดี ซึ่งสามารถสรุปประโยชน์ของ การเรียนรู้แบบร่วมมือได้ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกคนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุกๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำ อย่างเท่าเทียมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น ผู้เรียนเก่งช่วยผู้เรียนที่เรียน ไม่เก่งทำให้ผู้เรียนเก่งภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา และผู้เรียนอ่อนรู้สึกซาบซึ้งกับน้ำใจเพื่อน
4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน
6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จุฑารัตน์ จันทร์คำ (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการค้นคว้าแบบอิสระเรื่องความต้องการ การพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา โรงเรียนพระหฤทัย อำเภอมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดการเรียนการสอนของครู ประถมศึกษา โรงเรียนพระหฤทัย อำเภอมืองเชียงใหม่ โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระบบมาก

และ เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูมีความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการเลือกใช้ และจัดทำสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ด้านการเลือกวิธีสอนและเทคนิคการสอน และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก

2. ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา โรงเรียนพระหทัย อำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่าครูมีความต้องการอยู่ในระดับมากเกือบทุกวิธี วิธีการพัฒนาที่ครูต้องการในระดับมากอันดับแรก คือ การให้ครูมีส่วนร่วมการวางแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการในเรื่องการพิจารณาคัดเลือกตำราเรียน รองลงมา คือ การบริการแก่ครูในด้านสื่อการเรียนการสอน

ประภัสสร คำภุษา (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโดยรวมซึ่งจำแนกตามคุณวุฒิการศึกษาและขนาดของโรงเรียนมีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมและเป็นหลายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มีปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมและเป็นหลายด้านมากกว่าครูผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือวิชาโทภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ครูผู้สอนที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกันมีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมเป็นหลายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการสอนด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคุณวุฒิการศึกษาและขนาดของโรงเรียนต่อการมีปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ

3. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหา คือ การจัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเตรียมและวางแผนการสอน รวมทั้งการจัดกิจกรรมเป็นประจำทุกภาคเรียน และควรจัดเอกสารและคู่มือเพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ

ปริญดา ยะวงศา (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จากการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ผลวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเรียนของเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง หลังจากการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงหลังจากการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. เด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง มีความเห็นว่ากิจกรรมภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงมาก

จรรยา ผันสันเทียะ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดทำสาระหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) จังหวัดขอนแก่น ผลวิจัยพบว่า

การจัดทำสาระหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 1 โดยการวิเคราะห์เอกสารและประเมินจากคณะผู้เชี่ยวชาญพบว่า ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีทุกข้อมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ พร้อมข้อเสนอแนะให้ปรับภาษาให้เป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้ชัดเจน กำหนดสาระการเรียนรู้รายปี คำอธิบายรายวิชา และหน่วยการเรียนรู้ เน้นจัดเนื้อหาให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถสื่อสารได้ ไม่เน้นหลักเกณฑ์ทางภาษามากเกินไป ปรับชื่อหน่วยการเรียนรู้ให้น่าสนใจ จัดเนื้อหาตามระดับความยากง่ายและมีปริมาณที่พอเหมาะกับเวลาเรียน วัยและความพร้อมของผู้เรียน ให้บูรณาการภายในวิชาหรือบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นด้วย ปรับวิธีการประเมินเรื่อง การอ่านเพื่อบันเทิงเหตุการณ์ ออกทั้งสามระดับเพราะยากเกินไป ปล่อยให้ปรับการตรวจสอบรายการที่เป็นเครื่องมือในการประเมินออกเพราะซ้ำซ้อนกับแบบสังเกตพฤติกรรม

ดาราวรรณ อานันทนสกุล (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้กิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ ผลวิจัยพบว่า

1. คะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์สูงกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 (62 คะแนนจาก 78 คะแนน) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 69.66 คิดเป็นร้อยละ 89.30 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 36 คน คิดเป็นร้อยละ 87.80 มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. คะแนนเฉลี่ยเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์เท่ากับ 16.44 ส่วนคะแนนเฉลี่ยเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนก่อน

เข้าร่วมกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์เท่ากับ 24.78 ซึ่งสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ คือ นักเรียนมีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศศิธร ศรีพันธ์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. การจัดการเรียนรู้ตามสาระภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนมีการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการสอนภาษาตามแนวธรรมชาติ โดยครูผู้สอนได้มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ทั้งกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมคู่ และกิจกรรมรายบุคคลนั้น ยังมีข้อจำกัดอยู่บ้างเนื่องจากการมีนักเรียนจำนวนมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถใช้เวลาได้อย่างเต็มที่ในขั้นตอนการฝึกและใช้ภาษาในชั้นเรียน นอกจากนั้นแล้ว ยังมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทั้งระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน การใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ด้านการใช้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอน มีการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก แต่ก็ยังคงมีการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายเพิ่มเติมให้กับผู้เรียน และนอกเหนือจากการใช้สื่อการเรียนการสอนและการใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนสนใจเรียนแล้วนั้น ครูผู้สอนก็ได้มีการเสริมแรงเพื่อให้กำลังใจ และลดความวิตกกังวลให้กับผู้เรียน ด้วยการกล่าวคำชมเชย และปรบมือให้กำลังใจกับผู้เรียนสม่ำเสมอ

2. การจัดการเรียนรู้ตามสาระภาษาและวัฒนธรรม ครูผู้สอนได้มีการสอดแทรกเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตามเนื้อหาสาระในบทเรียนและเสริมเพิ่มเติมความรู้ใหม่ นอกเหนือไปจากบทเรียน ด้วยการใช้กิจกรรมในการเรียนการสอน วัฒนธรรมในหลายรูปแบบ ทั้งจากการดูภาพประกอบ การอ่านเอกสาร การจัดนิทรรศการ การบอกเล่าเพิ่มเติมจากครูผู้สอน การแสดงบทบาทสมมติ ทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเพิ่มเติมขึ้น

3. การจัดการเรียนรู้ตามสาระภาษากับความสัมพันธ์กับสาระอื่น โดยใช้ทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชา เพื่อเน้นการบูรณาการเนื้อหาวิชาการในสาระการเรียนรู้อื่นเข้ากับวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า การสอนบูรณาการการอ่านเนื้อหาในเชิงวิชาการไม่ชัดเจน ส่วนใหญ่ครูผู้สอนจะเลือกใช้เนื้อหาจากในหนังสือเรียนซึ่งเป็นบทอ่านทั่วไป ที่มีจุดประสงค์สำคัญเพื่อนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มากกว่าจะเน้นเนื้อหาเชิงวิชาการ

4. การจัดการเรียนรู้ตามสาระภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ครูผู้สอนมีการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่มีการนำทักษะภาษาอังกฤษที่ได้จากในห้องเรียนไปใช้ในบริบทจริง โดยครูผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนทำงานในลักษณะของชิ้นงานเล็ก ๆ หรือ จัดทำโครงการที่มีระบบและขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน ทั้งแบบเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่มผู้เรียนมีโอกาสได้นำทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ และความรู้ประสบการณ์จากกลุ่มสาระอื่น ถ่ายทอดดัดแปลงไปใช้ในการทำงาน และนำเสนอข้อมูล ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการได้ทบทวนความรู้เดิมให้แม่นยำขึ้น และเพิ่มเติมความรู้ใหม่ให้มากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์ และร่วมมือช่วยเหลือกันในการทำงาน เพื่อแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ นอกห้องเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

Irizarry Vincenti Mayrin (2006: Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของนักเรียนเกรด 9 โรงเรียนในเมือง Yauco ประเทศ Puerto Rico ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ และชั้นเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสำรวจ 4 วิธี คือ การสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ปากเปล่าตัวต่อตัว และแบบทดสอบลักษณะภายนอกของผู้เรียน ในฐานะวิชาหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเชิงปฏิเสธต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในด้านบวกต่อวิชาภาษาอังกฤษว่าที่มีประโยชน์ต่อชีวิตในอนาคตและการทำงาน
3. นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อชั้นเรียนภาษาอังกฤษ
4. นักเรียนชายส่วนใหญ่มีทัศนคติในแง่บวกต่อวิชาภาษาอังกฤษ และชั้นเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่าผู้หญิง